

[Lisbet Hindsgaul.]

om distriktsjordemødre, går ud på, at regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte de to love i kraft på Færøerne med forskellige ændringer. Indenrigs- og boligministeren har overfor udvalget gjort rede for de forhandlinger, der har været ført mellem ministeriet og det færøske hjemmestyre angående et udkast til en særlig lov om de færøske jordemødre, et udkast, der er udarbejdet i samarbejde mellem ministeriet og hjemmestyret. Da det imidlertid på grund af det fremrykkede tidspunkt ville kunne blive vanskeligt at tilendebringe behandlingen af et sådant selvstændigt lovforslag i indeværende rigsdagssamling, har ministeren stillet ændringsforslag til de foreliggende lovforslag gående ud på, at der gives regeringen bemyndigelse til ved kongelig anordning at sætte de to love i kraft på Færøerne, idet man samtidig i ændringsforslag nr. 6 til lovforslaget om distriktsjordemødre udtrykkeligt nævner de punkter, hvor der efter ønske fra færøsk side vil blive gennemført væsentlige afvigelser fra den ordning, der kommer til at gælde her i landet. Da udvalget deler ministerens synspunkt på dette område, har man tiltrådt de nævnte ændringsforslag.

Om ændringsforslagene til lovforslaget om udøvelse af jordemodergerning skal jeg iøvrigt sige følgende:

Ændringsforslag nr. 1 går ud på, at i § 12, 2. linie, udgår ordene „under hensyn til ydelsens art og omfang“.

§ 12 kommer herefter til at lyde således:

„Som betaling for sin bistand kan en jordemoder ikke fordrere mere, end hvad der er rimeligt.“

Ved ændringsforslag nr. 2 til § 14, stk. 2, c), sker der en udvidelse af den godtgørelse, som staten er pligtig at yde jordemødrene med hensyn til lægemidler og sygeplejeartikler.

Ændringsforslag nr. 3 til § 23, stk. 3, har jeg lige omtalt; det omhandler altså jordemodervæsenet på Færøerne, og der gives ved denne bestemmelse regeringen bemyndigelse til efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kongelig anordning at sætte loven i kraft på Færøerne med de ændringer, som følger af øernes særlige forhold.

Ændringsforslag nr. 4 går ud på, at der

efter § 23 indsættes en ny paragraf, sålydende:

„Denne lov vil være at forelægge rigsdagen til revision i rigsdagssamlingen 1960—61.“

Det centrale i udvalgets arbejde med lovforslaget om distriktsjordemødre har været § 4, der omhandler lønberegningen. Til denne paragraf har udvalget stillet et ændringsforslag, nr. 1, som går ud på, at der tillægges disse jordemødre, uanset deres ægteskabelige stilling, reguleringstillæg og andre lignende tillæg efter de for gifte mandlige tjenestemænd gældende regler. Ændringsforslaget, som er tiltrådt af indenrigsministeren, lyder:

„Stk. 1, 1. punktum, udgår og erstattes af følgende:

„Distriktsjordemoderens løn beregnes i forhold til en grundløn på 3 000 kr. årlig, stigende med 420 kr. hvert 3. år indtil 4 680 kr. og derpå efter 3 år med 300 kr. indtil 4 980 kr., hvortil kommer reguleringstillæg og andre tillæg til imødegåelse af dyrtid efter de for gifte mandlige stats-tjenestemænd til enhver tid gældende regler, jfr. tjenestemandenslovens § 92, stk. 1, men ikke almindeligt pensionsgivende lønstillæg og stedtillæg. Reglerne om beregning af reguleringstillæg m. v. til samgifte tjenestemænd, jfr. tjenestemandenslovens § 93, stk. 2, finder ikke anvendelse på distriktsjordemoderen og dennes ægtefælle.“

Ved ændringsforslag nr. 2 til § 7 ændres „14 dages ferie“ til: „3 ugers ferie“.

Ændringsforslag nr. 3 til § 13, der omhandler fordelingen af udgifterne til jordemodervæsenet mellem stat og kommuner, går ud på i stk. 1, 1. linie, at ændre „En fjerdedel“ til: „Halvdelen“.

Ændringsforslag nr. 4 til § 15, stk. 3, ændrer den foreslåede skala således, at den nedsættelse af pensionen for de distriktsjordemødre, som afskediges med pension i den første tid efter de nye pensionsreglers ikrafttræden, altså efter den 1. april 1952, bliver mindre følelig. Den nye skala går ud på følgende: hvis den distriktsjordemoder, der afskediges, den 1. april 1952 er 40—44 år, nedsættes hendes pension med 5 pct.; er hun 45—49 år, nedsættes den med 10 pct.; de 50—54-årige og de 55—59-årige får nedsættelser på henholdsvis 12½ og 15 pct.;